

ת"פ (מרכז) 38193-11-23 - מדינת ישראל נ' עלאא נעאלוה גדבאן

ת"פ (מרכז) 38193-11-23 - מדינת ישראל נ' עלאא נעאלוה גדבאן מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 38193-11-23

מדינת ישראל

נגד

עלאא נעאלוה גדבאן (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שוורצברג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[14.07.2024]

כבוד השופטת מרב גרינברג

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של נשיאה והובלת נשק לפי סעיף

144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.11.23 נהג הנאשם ברכבו על כביש 6 סמוך למחלף ניצני עוז, כשהוא נושא ומוביל על רצפת המושב שליד הנהג קופסת מתכת ובה שישה רימוני יד מספר 26 מסוג רסס שבכוחו של כל אחד מהם להמית אדם.

3. הנאשם הופנה לתסקיר שירות מבחן בהסכמת הצדדים, עוד הוצהר כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 5 שנות מאסר, ההגנה חופשייה בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם בן 25, טרם מעצרו עבד במפעל דגים. סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מלאה, לאורך השנים עבר מספר מסגרות לימוד, בגיל 10 שולב במסגרת חוץ ביתית על רקע מצבה הנפשי של אמו. האם ממוצא דרוזי שהתאסלמה, לאורך השנים שורר סכסוך אלים עם משפחתה ואף נעשו מספר נסיונות להתנקש בחייה. אביו ניתק עם המשפחה קשר והנאשם גדל ללא דמות אב. בסיום לימודיו פנה ללימודי תואר ראשון בהנדסת חשמל אולם התקשה להשלים את לימודיו נוכח ההחמרה במצבה של אמו, ובשל קשיים כלכליים החל לעבוד במפעל דגים. הנאשם האחראי על פרנסת המשפחה חב חובות כספיים לבנק. הנאשם ללא עבר פלילי, מנהל קשר זוגי, קיבל אחריות חלקית לביצוע העבירה והתייחס בצמצום לקשריו השוליים ולרקע לעבירה. בחלוף הזמן מצליח לבחון את התנהלותו הבעייתית וביטא הכרה בחומרת המעשים. הנאשם נכח במסיבת הנובה ועל רקע זה מקבל שיחות פרטניות אך שלל תסמינים פוסט טראומטיים. שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר שגדל בתא משפחתי כאוטי וללא דמות אב, מגיל צעיר נטל על עצמו את פרנסת המשפחה. להערכתם, העבירה בוצעה על רקע המצוקה הכלכלית והמשפחתית עימה התקשה להתמודד ועל כן פנה להתנהגות עוברת חוק תוך שנתן לגיטימציה וצידוק לכך על רקע מצוקותיו ובהעדר גורמי תמיכה, עוד לא הביע נכונות טיפולית. בשקלול כלל הגורמים התרשמו כי נשקף מהנאשם סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, לפיכך המליצו על ענישה מוחשית שתמחיש את חומרת העבירה ותצמצם את הסיכון הנשקף ממנו.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ג.פאר, עמד בטיעונו על מגמת ההחמרה בעבירות נשק וחומרת מעשי הנאשם שפגעו פגיעה משמעותית בערכים המוגנים ברף הגבוה ביותר. המאשימה עתרה לעונש ראוי של 5 שנות מאסר, סבורה שמדובר בתיק חריג בחומרתו שמוצדק ליישם בו באופן מלא את מדיניות ההחמרה ולגזור על הנאשם עונש מכביד תוך מתן משקל רב לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. עוד עמד על סוג הנשק אותו נשא הנאשם, רימוני רסס ופוטנציאל פגיעתם בחיי אדם, וכמות הרימונים שנשא. לטענת המאשימה, נשיאת הרימונים בעורק תעבורה מרכזי, בשעת עומס עלולה הייתה לפגוע בחפים מפשע. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק ולכך שנסיבות המעשה מחייבות הטלת עונש גבוה משמעותית מעונש המינימום. אשר לנאשם נטען כי הוא צעיר, עברו נקי אך קיבל אחריות חלקית על מעשיו ולא הרחיב באשר לקשריו השוליים. הנאשם לא גילה מוטיבציה טיפולית ועל כן נמנע שירות המבחן מהמלצה. לסיכום ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בן 5 שנים, מאסר על תנאי, קנס מכביד ולפסול את רשיונו מאחר שביצע את העבירה באמצעות רכבו.

המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתה.

6. ב"כ הנאשם, עוד שוורצברג, לא הקל ראש במעשה אך ביקש לגזור על הנאשם עונש מתון יותר. לדבריו לא מדובר בשש הובלות של נשק אלא בהובלה אחת של מצבור רימונים, הנאשם לא יזם את העבירה, הרימונים הונחו גלויים בתוך קופסא. לטענתו הנאשם נהג בטפשות אך לא ממניעים עברייניים, עוד נטען שעל הקופסה נמצאו טביעות אצבע של חייל ואי הגשת כתב אישום נגדו מלמדת על אכיפה בררנית. לדבריו, תסקירו של הנאשם חיובי, הנאשם הודה במיוחס לו, נסיבותיו המשפחתיות קשות (מסמכים על מצב האם-נ/1), רכבו הושב לו אך מייד נאלץ לוותר עליו בשל בעיות מימון. לפיכך עותר לעונש מאסר בן 3 שנים.

7. אחיו של הנאשם, מר עובדיה נעאלוה, שעשה רושם חיובי, ביקש להתחשב בנאשם. לדבריו, הנאשם סבל בשל מצבה הנפשי של האם, נאלץ לעבור לפנימיה, מסור לאם ומלווה אותה. הנאשם ויתר על לימודיו כדי לאפשר לו להשלים את לימודיו במכללה, מאז שנעצר מצבה של האם החמיר, ולא יכולה לבקר אותו. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעורבותו בעבירה, לדבריו כשהבין שטעה זה היה מאוחר מדי וביקש להתחשב בו. קביעת מתחם העונש ההולם

8. עתירת המאשימה לעונש ראוי, בהמשך להסכמת הצדדים, אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם.

9. דומה שאין צורך להכביר מילים ביחס לחומרתן של עבירות הנשק והסיכון הנשקף מהן לשלום הציבור וביטחונו, למרבה הצער עבירות בנשק חם הפכו להיות תופעה נפוצה במחוזותינו ולעיתים תכופות אנו עדים לנזקי עבירות אלו, בדמות פגיעות בגוף או בנפש, ואף אובדן חיי אדם (ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022)). צורך השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)). מגמה זו באה לידי ביטוי גם בחקיקה במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, באופן שככלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

10. עוד יש לתת את הדעת לנסיבות מעשי הנאשם, שהוביל שישה רימוני רסס ברכבו בדרך מרכזית ועמוסה ולפוטנציאל הנזק הרב במעשיו:

ראשית יינתן משקל לחומרה לסוג הנשק, "מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על-פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש..." (ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מדינת ישראל, 5.6.13). עוד נאמר בפסיקה כי, כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית אלא נשק התקפי בעל פוטנציאל קטלני, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת. בענייננו הנאשם הוביל רימוני רסס, סוג נשק שהוגדר בפסיקה כנשק התקפי, רב עוצמה, אשר השימוש בו עלול להביא להרג ללא הבחנה (ע"פ 149/12 אלמליח נ' מדינת ישראל, פס' 59). עוד יובהר, כי פוטנציאל הנזק של רימון הרסס, להבדיל מרימון הלם או רימון גז, עוצמתי יותר (ע"פ 5336/16, עאזם נ' מדינת ישראל, פס' 3, 8.9.16). בנוסף, יינתן משקל לחומרה לריבוי הרימונים, שישה במספר, לאופן הובלתם, ברכב, בעורק תעבורה מרכזי ולסיכון העצום לבטחון הציבור ואף לנאשם עצמו. טענת ההגנה, כי על קופסת הרימונים נמצאו טביעות אצבע של חייל מעלה חשש רב כי מדובר בנשק צה"לי גנוב.

הנאשם הוביל את הנשק לבדו, הוא לא נתן הסבר למעשיו אך גם אם אניח לטובתו כי ביצע את המעשה ממניעים כלכליים ולא לצורך שימוש בהם בעצמו לביצוע עבירות פליליות או בטחוניות, ברי כי המעשה בוצע ממניעים פליליים גם אם עשה כן עבור גורמים אחרים שוליים.

11. בהנתן סוג הנשק וכמותו, נסיבות המעשה ופוטנציאל הנזק הגלום בהם מצאתי לקבוע כי פגיעתם בערכים המוגנים היא ברף גבוה.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות ממושכות, גם במקרים שהנאשמים צעירים וזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק. מעיון בפסיקה, ניתן לומר כי בתי המשפט מתייחסים בחומרה רבה להובלת חומרי נפץ ומטעני חבלה גם מסוג רימוני יד, לעיתים אף יותר מאשר הובלת נשק מסוג אקדח או רובה. ביחס למסוכנות העולה מביצוע עבירות הקשורות בחומרי נפץ אמר בית המשפט העליון בע"פ 6210/13, גונן נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט מזוז את הדברים הבאים:

"אין צורך להכביר מילים על מסוכנותם של חומרי נפץ ומטעני חבלה. מדובר בסכנת נפשות, פשוטו כמשמעו. יש למגר את התופעה של סחר, נשיאה והובלה של נשק. אין ניתן להתפשר. מידת הרחמים צריכה להיות מופנית כלפי הציבור הרחב, מאשר כלפי המערער ואחרים שכמותו, שמסכנים חיי אדם בצורה שכזו" (שם, 14.11.13).

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22) מסמן מגמת החמרה משמעותית בעבירות נשיאת נשק. במקרה זה, התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים;

ע"פ 2633/22 חדד נ' מדינת ישראל (15.1.23) - במקרה זה הוביל הנאשם לבנת חבלה במשקל 530 גר' ללא מנגנון הפעלה. בית המשפט התייחס בחומרה לסוג הנשק, לבנת חבלה שעלולה להפוך בנקל למטען רב עוצמה, נקבע מתחם עונש הנע בין 3-5 שנות מאסר. הנאשם צעיר בעל עבר פלילי בתחום הסמים, שניהל את משפטו, נדון ל-4 שנות מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת עונשו, נקבע כי החמרת רמת הענישה צריכה להיעשות באופן הדרגתי, ולפיכך עונשו הופחת ל-42 חודשי מאסר.

לציין כי פסק הדין הוגש ע"י המאשימה למורת רוחו של הסניגור, שסבר שנסיונותיו חמורות משמעותית מהמקרה שלפניו. אכן משקל חומר הנפץ רב אך מדובר במטען חבלה ללא מנגנון הפעלה, בעוד שבמקרה שלפניו הוביל הנאשם 6 רימונים עתירי עוצמה ומוכנים להפעלה.

בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה (10.5.2022), הורשע נאשם נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשק, נשיאותו והובלתו - רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף בקנה ומחסנית נוספת. הנאשם ביחד עם שותפו הקטין נסעו ברכב גנוב ומוסווה, כשהם לבושים בשכפ"צים, כובעי גרב ועטו כפפות, כשלצדם בקבוקי דלק ומכשיר קשר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 19-54 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש בתחתית המתחם לצד מאסר תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. ערעור שהגישה המדינה התקבל, בית המשפט העליון נתן משקל של ממש לאפיונים החמורים של נשיאת הנשק, עונשו הוחמר והועמד על 30 חודשי מאסר;

בע"פ 1658/22 איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל (19.6.2022) נדון נאשם שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. הנאשם, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי;

בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.16) הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון ומחסנית שהכילה 14 כדורים, אשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה, הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך, כשהוא נושא עימו ברכב ולאחר מכן במכנסיו את האקדח, וכשהגיעו שוטרים, השליכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם העונש ההולם בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער, בעל עבר פלילי, 34 חודשי מאסר, ערעורו נדחה;

ת"פ (מח-מרכז) 52462-04-22 מדינת ישראל נ' עראר (8.5.23) - הנאשם נדון בגין נשיאת שני רובים על גופו לעונש כולל בן 42 חודשי מאסר, 36 חודשים מאסר והפעלת מאסר על תנאי (ערעור הגנה, ע"פ 4784/23, מיום 29.11.23, נדחה);

ת"פ (מח-מרכז) 70309-03-23 מדינת ישראל נ' מוסראתי (17.12.23) - המדובר בשני אחים שנדונו בגין הובלת ארסנל נשק, נאשם 1 הוביל 3 אקדחים ורובה ונאשם 2 הוביל שני אקדחים והחזיק באקדח נוסף. נאשם 1, בעל עבר פלילי בתחום הסמים, נדון ל-5 שנות מאסר, נאשם 2 נדון לעונש כולל בן 32 חודשי מאסר. נסיבות התיק, שאף הוא נדון בפניי, חמורות יותר, הנשק הובל ממזרח ירושלים לשטחי המדינה כשהמטרה לעשות בו שימוש במסגרת סכסוך משפחות אלים.

ת"פ (מח-מרכז) 10686-05-20 מדינת ישראל נ' עאזם, הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע בנשיאת תיק שהכיל רובה קלצ'ניקוב, אקדח ותחמושת, נקבע בעניינו מתחם ענישה שנע בין 28-60 חודשי מאסר. הנאשם עבר הליך טיפולי ובעל סיכויי שיקום נדון לעונש החורג מעט ממתחם הענישה בן 22 חודשים (ערעור שהגיש הנאשם (ע"פ 9041/22 מיום 13.7.23), נמחק לאחר שנשמעו הערות בית המשפט).

ת"פ (ח') 52099-10-20 מדינת ישראל נ' ניסן דדון (22.7.21), הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון להיזק בחומר נפץ, החזקה, נשיאה והובלת נשק (רימון ואקדח) והפרעה לשוטר ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם השליך רימון רסס שלא התפוצץ לעבר דלת כניסה של משרד בו שהו אנשים. נקבע מתחם ענישה שבין 42-78 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל.

13. כאמור, המאשימה עתרה לעונש ראוי של 5 שנות מאסר, ההגנה ביקשה להסתפק ב-3 שנות מאסר. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, ראיתי לקבוע מתחם ענישה הנע 4-7 שנות מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, נסיבות משפחתו מורכבות. מתסקירו ניתן להתרשם שאינו בעל מאפיינים עברייניים מושרשים אלא שמצוקתה הכלכלית של משפחתו בצירוף האחריות הכבדה המוטלת על כתפיו לפרנס את משפחתו ולדאוג לאמו החולה (ראו עדות אחיו ומסמכים נ/1) הובילו אותו לפעול בחוסר שיקול דעת ולחבירה לגורמים שוליים. כיום הנאשם מכיר בחומרת מעשיו, כשנראה שלמעצרו ולמאסרו הצפוי יהיה אפקט מרתיע.

15. לסיכום, לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הרבים והיחיד, מצאתי לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם לצד ענישה נלווית. אתחשב במצבו הכלכלי ובנסיבותיו בקביעת גובה הקנס ואטיל עליו עונש פסילת רשיון על תנאי.

16. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 שנות מאסר החל מיום מעצרו 8.11.23.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך 5000 ₪ או 40 ימי מאסר. הקנס ישולם בעשרה תשלומים החל מיום 10.9.24.

ד. פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 12 חודשים ככל שיבצע עבירה מסוג פשע באמצעות רכב במשך 3 שנים מיום שחרורו.

צו כללי למוצגים

הנשק יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ד, 14 יולי 2024, במעמד הצדדים.